

Dosarul nr. 3ra-1116/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: V. Holban)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Muruianu, V. Clima, N. Budăi)

ÎNCHEIERE

5 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vasoltrans”, reprezentată de avocatul Ilie Gîlca, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Vasoltrans” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vasoltrans” și a fost menținută hotărârea din 14 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La data de 17 ianuarie 2017 reclamanta SRL „Vasoltrans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza procesului-verbal nr. 2 al Adunării Generale a asociaților SRL „Vasoltrans”, s-a decis majorarea capitalului statutar al întreprinderii de către unul din fondatori din cont propriu cu suma de 1412967 de lei.

A specificat că, a importat în baza declarației vamale nr. 3019120134 din 26 noiembrie 2015, un autocar de model xxxxx, VIN cod xxxxx, anul fabricației xxxxx, la poziția tarifară 87021099, cu cota de taxare de 10 % în vigoare la momentul depunerii declarației, cu valoarea statistică de 1407156 de lei, în regimul vamal de import destinat majorării capitalului social al întreprinderii.

A susținut că, conform destinației de introducere a autocarului în capitalul statutar al întreprinderii, a beneficiat de tratament tarifar favorabil, fiind aplicate

facilități fiscale și vamale la punerea în liberă circulație a autocarului.

A afirmat că, la data de 01 decembrie 2015, SRL „Vasoltrans” și SRL „Gorservit Trans” a încheiat contractul de arendă nr. 01.12-2015, potrivit căruia autocarul xxxxx, n/î xxxxx, a fost transmis în posesie și folosință temporară SRL „Gorservit Trans”, contract care însă nu a fost pus în executare, or locațiunea de fapt nu a avut loc, iar contractul de arendă a fost reziliat.

A invocat că, la data de 01 decembrie 2015, a încheiat contractul de comodat auto nr. 14 cu SRL „Gorservit Trans”, în baza căruia autocarul xxxxx, n/î xxxxx, a fost transmis SRL „Gorservit Trans”, în folosință temporară, pentru perioada de la 01 decembrie 2015 și până la 01 noiembrie 2018.

A menționat că, chiar dacă autocarul a fost transmis în folosință temporară, destinația finală a acestuia nu a fost modificată, or acesta a rămas în componența capitalului social al SRL „Vasoltrans”.

A notat că, organul vamal a recalculat obligațiile vamale și a emis decizia de regularizare nr. 1325 din 18 noiembrie 2016, prin care s-a dispus încasarea obligației vamale în sumă totală de 554458 de lei 48 bani, însă cu care nu este de acord și o consideră ca fiind ilegală, deoarece destinația autocarului nu a fost schimbată, iar autocarul xxxxx, n/î xxxxx, până la momentul de față face parte din capitalul statutar al întreprinderii.

A subliniat că, la data de 08 decembrie 2016 și 09 decembrie 2016, a depus la Biroul Vamal Centru și Serviciul Vamal al RM cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei de regularizare din 18 noiembrie 2016.

A evidențiat că, prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-19849 din 26 decembrie 2016, a fost informată precum că Biroul Vamal Centru a întreprins toate acțiunile în strictă conformitate cu prevederile actelor legislative, iar cererea prealabilă este neîntemeiată.

A precizat că, a importat autocarul de model xxxxx, n/î xxxx pentru a fi introdus în capitalul statutar al întreprinderii și careva schimbare a destinației finale (introducerea în capitalul statutar) nu a survenit până în prezent, iar comodatul auto nu a schimbat destinația finală a autocarului, acesta aflându-se la balanța întreprinderii, făcând parte din capitalul statutar al acesteia.

A relatat că, potrivit deciziei de regularizare nr. 1325 din 18 noiembrie 2016, organul vamal a considerat că SRL „Vasoltrans” a încălcat norma legală prevăzută la art. 28 lit. q²) din Legea cu privire la tariful vamal, însă consideră că nu au comis nici o încălcare, or principala obligație care urma să fie executată, a fost păstrarea destinației finale a autocarului și anume, includerea în capitalul statutar al întreprinderii.

A relevat că, prevederile normei enunțate, sunt în contradictoriu cu faptul interzicerii locațiunii, arendei, leasingului, fără a se ține cont de excepția când tranzacțiile date nu schimbă destinația finală a bunului importat, astfel consideră că ar fi irațional să se permită și încheierea unui contract de comodat sau a unui alt tip de contract care, de asemenea presupune transmiterea bunului în posesie și folosință temporară unei alte persoane.

A solicitat anularea deciziei de regularizare a Biroului Vamal Centru nr. 1325

din 18 noiembrie 2016, prin care a fost obligată să achite valoarea suplimentară a obligației vamale în sumă totală de 554458 de lei 48 bani.

Prin hotărârea din 14 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, acțiunea depusă de SRL „Vasoltrans”, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SA „Vasoltrans” și a fost menținută hotărârea din 14 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că SRL „Vasoltrans” nu a respectat condiția de acordare a scutirii, or activele pe termen lung nu pot fi comercializate, transmise în arendă, locațiune, uzufruct, leasing operațional sau financiar pe parcursul a 3 ani de la data validării declarației vamale respective.

De altfel, instanța de apel a menționat că transmiterea autocarului importat de către SRL „Vasoltrans” unei alte persoane juridice în arendă, locațiune uzufruct, leasing operațional sau financiar, prezumă obținerea unor beneficii financiare, or scopul unei întreprinderi în urma activității sale, este de a realiza și a dobândi un venit financiar.

La data de 26 iunie 2018 SRL „Vasoltrans”, reprezentată de avocatul Ilie Gîlca a declarat recurs împotriva deciziei din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, pronunțând o hotărâre de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului recurenta a reiterat aceleași argumente care au fost susținute și în instanțele ierarhic inferioare, insistând asupra faptului că comodatul auto nu a schimbat destinația finală a autocarului, acesta aflându-se la balanța întreprinderii și face parte din capitalul statutar al întreprinderii.

La data de 01 august 2018 Biroul Vamal Centru a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 03 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 26 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SRL „Vasoltrans”, reprezentată de avocatul Ilie Gîlca nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de

SRL „Vasoltrans”, reprezentată de avocatul Ilie Gîlca, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul SRL „Vasoltrans”, reprezentată de avocatul Ilie Gîlca ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vasoltrans”, reprezentată de avocatul Ilie Gîlca se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic